

Sygn. akt IV KZ 28/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. D.**

skazanego za czyn z art. 190a§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 września 2020r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 maja 2020r., sygn. akt II K (...) o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

1/ uchylić zaskarżone zarządzenie,

2/ sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

UZASADNIENIE

Najistotniejszą okolicznością w niniejszej sprawie jest zidentyfikowanie żądania, z którym wystąpił obecnie skazany.

W ocenie Sądu Rejonowego, A. D. zwrócił się o przyjęcie jego osobistej kasacji.

Z oczywistych względów, wskazanych w zaskarżonym zarządzeniu, osobiste wywiedzenie kasacji przez skazanego jest w niniejszej sprawie niedopuszczalne.

Zwrócić jednak należy uwagę na to, że skazany wnosi o „ponowienie rozpatrzenia sprawy”, powodów zaś ku temu upatruje w tym, że sąd „potrafił wydać następny wyrok już w sprawie, która się uprawomocniła wcześniej”.

Jak wydaje się zatem, bliższe zdekodowaniu intencji skazanego będzie przyjęcie, że wnosi on o wznowienie postępowania z urzędu wobec zachodzenia bezwzględnej przesłanki odwoławczej – powagi rzeczy osądzonej.

Byłby to zatem wniosek złożony w trybie art. 542§3 k.p.k., który jako sygnalizacja okoliczności, które powinny być zbadane z urzędu, nie wymaga szczególnej formy i może być wniesiony od każdego orzeczenia kończącego postępowanie.

Wobec powyższego, należało uchylić zaskarżone zarządzenie jako nie odnoszące się do faktycznej treści wniosku skazanego.

W konsekwencji, na podstawie art. 544§1 k.p.k. , sprawę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K., jako Sądowi właściwemu.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.